

ning og nedbringelse af i hvert tilfælde noget af den ækle, sødqualme stank, der ellers plager indbyggerne i store dele af landet året rundt.

Vi har desuden et stort potentiale på solområdet. Desværre fjernede den forudgående regering den lille pulje af anlægstilskud, der skulle have sikret fortsat udbredelse af især de store solvarmeanlæg. Det gav et helt uhensigtsmæssigt dyk i investeringerne, der – hvilket jo også er mærkeligt – især har ramt yderdistrikterne. Det var dumt.

Vi har derfor afsat en mindre pulje, der skal sikre, at flere fjernvarmeværker og måske nogle af de decentrale kraft-varmeværker nu får installeret solvarme. Vi regner med en tidshorizont på 5 år, hvorefter der ikke længere er behov for kompensation for den skævvridning af markedet, der som sagt fortsat er tale om.

Mens jeg er ved solen, vil jeg godt bruge et par ord på vores plan for bæredygtigt byggeri. Her vil aktiv og passiv solvarme spille en afgørende rolle, ikke alene, men i samspil med nye måder at tænke isolering, ventilation og materialer på. Målet er, at vi i første etape vil nedbringe varmemeforbruget pr. kvadratmeter med en faktor 5, dvs. fra det nuværende gennemsnit på ca. 15 l olie pr. m² til 3 l olie pr. m² og samtidig nedbringe elforbruget med en tilsvarende faktor.

Kl. 14.45

Der vil desuden blive gennemført en række renoveringer af eksisterende bygninger, hvor målet er, at bygningerne selv skal producere deres egen energi, bl.a. via solceller i store og venlige vinduespartier. Det forudsætter lidt større investeringer, men vi har valgt at tage en totaløkonomisk betragtning, og vi har kunnet konstatere, at de større investeringer tjenes meget hurtigt hjem igen på lavere driftsomkostninger og lavere vedligeholdelsesomkostninger.

Jeg skylder måske også lige at sige, at planen er udarbejdet i tæt dialog med en række store og mindre virksomheder med speciel ekspertise på området og med de lokale miljø- og energikon-torer, det trods alt lykkedes at redde lige i aller-sidste øjeblik.

På klimaområdet er vi ualmindelig tilfredse med, at det nu er lykkedes at få en aftale om EU's kvotedirektiv. Aftalen indebærer, at kvoterne kun er gratis frem til år 2007, herefter vil de blive prissat, således at de afspejler det, de egentlig er: forureningstilladelser. Produktioner, der ikke udleder CO₂, vil få et antal gratis kvoter, mens de sorte teknologier må betale for deres. Hermed har vi opnået en kraftig motiva-

tion til fortsat omstilling af energiproduktion og en kraftig motivation til fortsatte energibesparelser, ikke bare herhjemme, men på europæisk plan.

I denne forbindelse er det også på dansk initiativ lykkedes at få sammenhæng mellem klimapolitikken og politikken for at få nedbragt udslippet af SO₂, NO_x'er, kviksløv og andre miljøskadelige stoffer, og her vil jeg godt bede oppositionsordførerne fra Venstre og Konservative om at spidse ørerne, for nu er det faktisk lykkedes at få politikken igennem, hvor vi kobler de her to områder, og på den måde har vi fået ret sammen med FN, der jo har vurderet, at det ville gøre klimapolitikken 5 mia. euro billigere, end hvis man fastholdt adskillelsen af klimapolitikken og af håndhævelsen af Genèvekonventionen om udslip af kviksløv, andre metaller og forsurende stoffer.

Til slut bare et par ord om den aftale, vi underskrev med Sverige i går. Den indebærer, at Barsebäck 2 nu lukkes. Vores modydelse har været en garanti for, at vi ikke sætter damp på de gamle kulkedler for at score kassen ved at eksportere forureningen til Sverige. Den kapacitetsmangel, der kan opstå i Sverige, vil vi bidrage til at løse ved at overføre knowhow og ved at investere i geotermi i Sydsverige.

Tiden tillader desværre ikke, at jeg kommer ind på alle de øvrige områder, jeg gerne ville have omtalt, og som jeg finder vigtige. Til sidst vil jeg blot håbe, at V og K, efter at de er kommet i opposition igen, trods alt også vil bestræbe sig på at komme tilbage i et bredt samarbejde, hvor vi sætter hensynet til miljøet og beskæftigelsen som de højeste prioriteter.«

Martin Lidegaard (RV):

»Vi er dømt til at samarbejde«, sluttede hr. Svend Auken sin tale med. Jeg forstår godt det udsagn. Derfor vil jeg gerne starte med det, for jeg tror, at hvis der er noget, der er fælles for alle ordførere, der forhandler her, så er det, at en gang imellem har vi måske haft en følelse af, at det har været et lidt tungt forløb, og det har det jo været, fordi vi på nogle punkter virkelig er uenige, og det synes jeg er fair at sige.

Jeg vil, når jeg kigger tilbage på det sidste års energipolitik, fremhæve de to store forhandlingsområder, vi har haft, og derefter også sige lidt om, hvad vi forventer os af dem fremover.

Det ene store område, hvor vi jo nu har et forlig, er det, man kunne kalde hele strukturdiskussionen, altså: Hvordan skal liberaliseringen af